

Белешке на тему екологије – лична запажања

Хтео сам да сумирам неке своје белешке/размишљања у вези теме екологије сходно одслушаним емисијам у протеклих пар година. Првенствено ми се допада што млађе генерације поред едукације у основној школи имају створен подсвестан осећај кривице у вези загађивања мајке природе.

Охрабрујуће су и дискусије у медијима у вези екологије, уз увек вероватно слабу гледаност. Такође је присутан и велики притисак стратегија ЕУ у вези енергетске транзиције што многи зови еколошки анархизам или тероризам јер хоће да нам ускрати економске слободе.

Неки од академика је у емисији сатирично рекао да једино заједничко за све претходне генерације је да будућим остављају у наследство ђубре.

И ако тврдим да за сада не постоје алтернативе тржишном моделу привреде када је у питању метод расподеле ресурса и да приватни облик својине је светиња (што би Топаловић млађи рекао: Који је мој део?), мањка ми емисија које говоре о рационалнијој потрошњи природних ресурса јер енергетска транзиција нигде не улази у детаље смањење потрошње већ се очекује да се одржи исти темпо раста потрошње док транзиција је баланс употребе фосилних горива плус енергија из обновљивих извора. Ретко се поставља питање чему рад толиког броја објеката до 22 часа нпр тржни центри, кладионице.... Довољно се може уштедети кроз лед расвету и бољу изолацију објеката.

Неће постојати потпуна замена фосилних горива али се може купити време да познате резерве потрају уместо још 30 година већ да се експлатишу наредних 60-70 година. Исто охрабрује велики број пројеката и новца који се улаже у алтернативне изворе енергије мада се треба чувати од финансијских мешетара који лако могу да злоупотребе еуфорију у вези улагања у екологију и нерегулисаност у новим облицима финансирања (нпр. зелене обвезнице ЕУ).

Сматрам и верујем да следећа идеологија која може да усмери креативни потенцијал људи у неки облик просветитељског стваралаштва је свакако екологија.

Велики сам обожавалац дистопије научне фантастике било у филму или романима али свакако не би волео да будем јунак те реалности. Свакако да енергија у било ком облику неће бити јефтина али не сме бити луксуз нити да буде предмет рестрикција. Забрињава податак да ако би постојеће становништво имало навике грађанина САД, ресурси би били истрошени за око 20 година.

Не постоји чаробни стапић технологије који ће нам помоћи у заштити животне околине, већ рационалисање образаца потрошње ресурса.

У скорије време ми пада на памет нека врста еколошке мобе у расподели радне недеље тако би запослени делио радне дане нпр три дана у канцеларији и два дана обавезног еколошког активизма (нпр. сортирање ђубрета, чишћење река и канала). Свакако би путем неке апликације и тај рад био вреднован било крипто валутом или токенима.

Београд, 11.11.2023. године.

Немања Мајсторовић, члан ММЗС